

ARA REPÚBLICA CATALANA

PÀG. 2

**L'ESTAT PROPI
ÉS VIABLE**

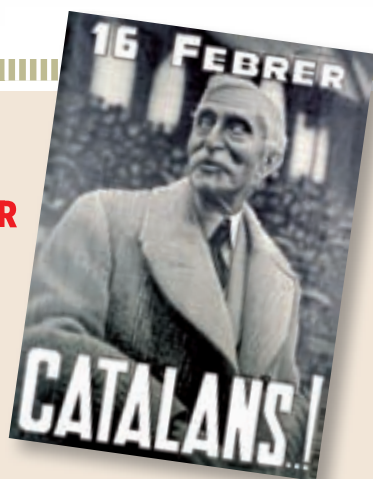
PÀG. 3

**ARA REPÚBLICA
CATALANA**
ORIOL
JUNQUERAS

PÀG. 4-5

**CARTELL
A L'INTERIOR**
FRANCESC
MACIÀ:
CATALANS!

PÀG. 6-7

**COM FAREM
LA REPÚBLICA
CATALANA?**
CARME FORCADELL
MURIEL CASALS
JOAN M. TRESSERRAS
GEMMA CALVET
JAUME LÓPEZ

PÀG. 8

**ENTREVISTA
MARTA
ROVIRA**

L'ESTAT PROPI ÉS VIABLE

Res millor per confirmar la viabilitat econòmica dels Països Catalans que consultar els organismes oficials espanyols. El dèficit fiscal és de 25.175 milions d'euros l'any

► **Davant de certs auguris** que pretenen fer veure que l'economia d'uns Països Catalans independents seria inviable, no hi ha res millor que rendir-se a les evidències que proporciona la informació estadística que publiquen els mateixos organismes oficials espanyols. La diferència entre el que paguem els ciutadans dels PPCC en impostos i deute respecte allò que rebem de l'estat en despesa pública és abismal i es xifra, d'acord amb fonts oficials, en 25.175 milions d'euros.

MITES SUPERATS

Un dels mites que els últims anys han estat superats per la globalització és l'afirmació que Espanya és el mercat de Catalunya. Un 34% dels productes fabricats a Catalunya ja té com a destí el mercat mundial, majoritàriament europeu, un flux que ha augmentat de forma impa-

vable i sostinguda durant les tres últimes dècades i ja supera un mercat espanyol estancat a la baixa.

L'ESPOLI SOCIAL

L'espoli fiscal pren tota la seva dimensió social si parem atenció a l'espoli de les pensions. Atenent a l'evolució del fons de reserva de les pensions del sistema de la Seguretat Social espanyol en el període 2005-2011, es constata que els territoris dels PPCC han aportat molts més recursos en forma de cotitzacions socials dels que han rebut en forma de pensions. Així doncs, mentre el superàvit dels Països Catalans ascendia a 14.389 milions, l'Estat espanyol registrava un dèficit de 2.608 milions. Aquesta conclusió és prou eloqüent com per afirmar que els pensionistes catalans financen les pensions dels ciutadans de les regions espanyoles.

L'ESTAT CATALÀ INDEPENDENT POT ASSEGURAR TOTES LES PRESTACIONS QUE ARA ENS RETALLEN

Balança fiscal de Catalunya 2009

61.812 – 45.403 = +16.409

MEUR que paguem en impostos i deute

MEUR que rebem de l'Estat en despesa pública

8,4% del PIB

Balança fiscal de les Illes Balears 2005

6.703 – 3.512 = +3.191

MEUR que paguem en impostos i deute

MEUR que rebem de l'Estat en despesa pública

14,2% del PIB

Balança fiscal del País Valencià 2005

24.425 – 18.850 = +5.575

MEUR que paguem en impostos i deute

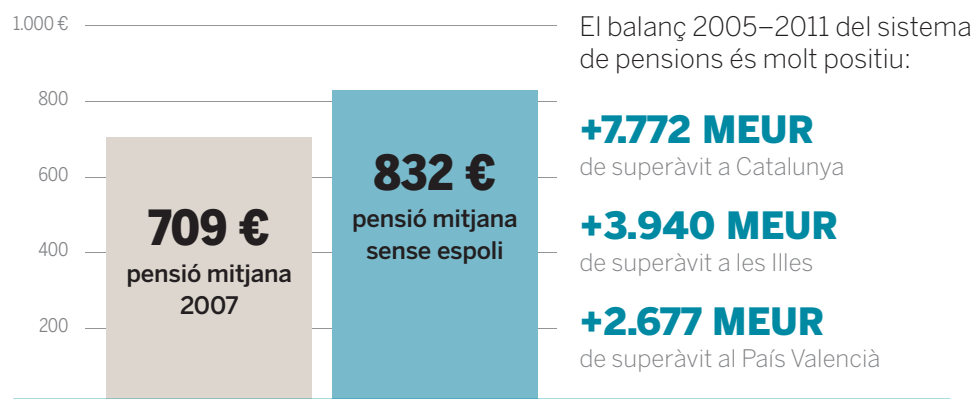
MEUR que rebem de l'Estat en despesa pública

6,3% del PIB

TOTAL ESPOLIAT: 25.175 MEUR

ALS PAÏSOS CATALANS, SENSE L'ESPOLI, PODRÍEM AUGMENTAR LES NOSTRES PENSIONS EN 123€ MENSUALS

Sense l'aportació dels Països catalans, l'Estat espanyol hauria registrat un dèficit de -2.608 MEUR

la humanitat
ÉS UNA PUBLICACIÓ D'ESQUERRA
REPUBLICANA DE CATALUNYA

—
Editors Oriol Amorós i Guillem Clapés
Director Sergi Sol
Redactor en cap Cristian Agudo

—
Redacció Esquerra—Secretaria d'Imatge i Comunicació
Calàbria, 166. 08015 Barcelona
Telèfon 934 536 005
redaccio@esquerra.org

—
Redactors Oriol Duran, Cesc Iglésies, Iolanda Llambrich
Disseny Glòria Comellas
Tancament Santi Bracons

—
Dipòsit legal B. 26124-2012
Impressió Imprintsa

AMB DADES DEL 2011, ELS PAÏSOS EUROPEUS AMB SUPERÀVIT SERIEN SUÈCIA, FINLÀNDIA, LUXEMBURG, HONGRIA, ALEMANYA, ESTÒNIA I LA CATALUNYA INDEPENDENT

ARA REPÚBLICA CATALANA

La independència és l'únic camí avalat pel sentit comú, l'únic camí que genera il·lusió i esperança en el futur de Catalunya

Estem davant una oportunitat històrica. Cada dia som més els partidaris de la independència, de tenir un estat propi, perquè som conscients que ho necessitem i ho mereixem, sabedors que aquesta és l'única manera d'afrontar el futur amb garanties.

Durant les tres darreres dècades hem viscut en el miratge autonomista. I, lentament però inexorable, hem anat constatant les estretors del marc autonòmic espanyol. El procés de l'Estatut, i la posterior sentència del Tribunal Constitucional, han precipitat allò que ja era ben visible però que molts encara es negaven a admetre. L'Espanya plural és una entelèquia, impossible de compatibilitzar amb una mentalitat uniformitzadora espanyola que els darrers anys s'ha aguditzat i manifestat amb tota la seva cruïsa.

Cada dia que passa els catalans vivim pitjor i, sobretot, molt pitjor del que el nostre esforç i el nostre treball ens hauria de permetre. L'espòli econòmic que patim empobreix la nostra societat i posa en escac el benestar social de la nostra gent. No és només que els catalans no tinguem un estat propi que defensi els nostres interessos, sinó la certesa que en patim un que ens va sistemàticament a la contra, en tots els àmbits, en tots els sentits, de Fraga a Maó i de Salses a Guardamar.

Per tot això, cada dia que passa és més urgent que fem el nostre propi camí. No es tracta només d'una qüestió de supervivència com a país sinó que es tracta de garantir-nos un futur,

de mantenir la cohesió social del país, d'assegurar unes escoles i uns hospitals de primer nivell, de fer possible que les nostres empreses prosperin i creïn riquesa i llocs de treball.

Concentrem, per tant, les nostres energies a construir la República Catalana per fer emergir aquest nou estat de la Unió Europea. Aquest, de ben segur, és un camí que presenta incerteses, i és evident que patirem les pressions i les amenaces dels aparells de l'Estat espanyol. Però és molt millor assumir aquestes incerteses que no pas la certesa que si no fem res estem condemnats a una situació desesperant, on la cua de l'atur no para de créixer, on el país es va empobrint i l'espòli fiscal ens hipoteca el present i el futur, i on l'hostilitat del nacionalisme espanyol ataca la nostra llengua i cultura sistemàticament.

En el camí de la independència trobarem reptes i dificultats. Però aquest és avui l'únic camí avalat pel sentit comú, l'únic camí dels que ens en volem sortir, l'únic camí que genera il·lusió i esperança en el futur; el de la construcció de la República Catalana.

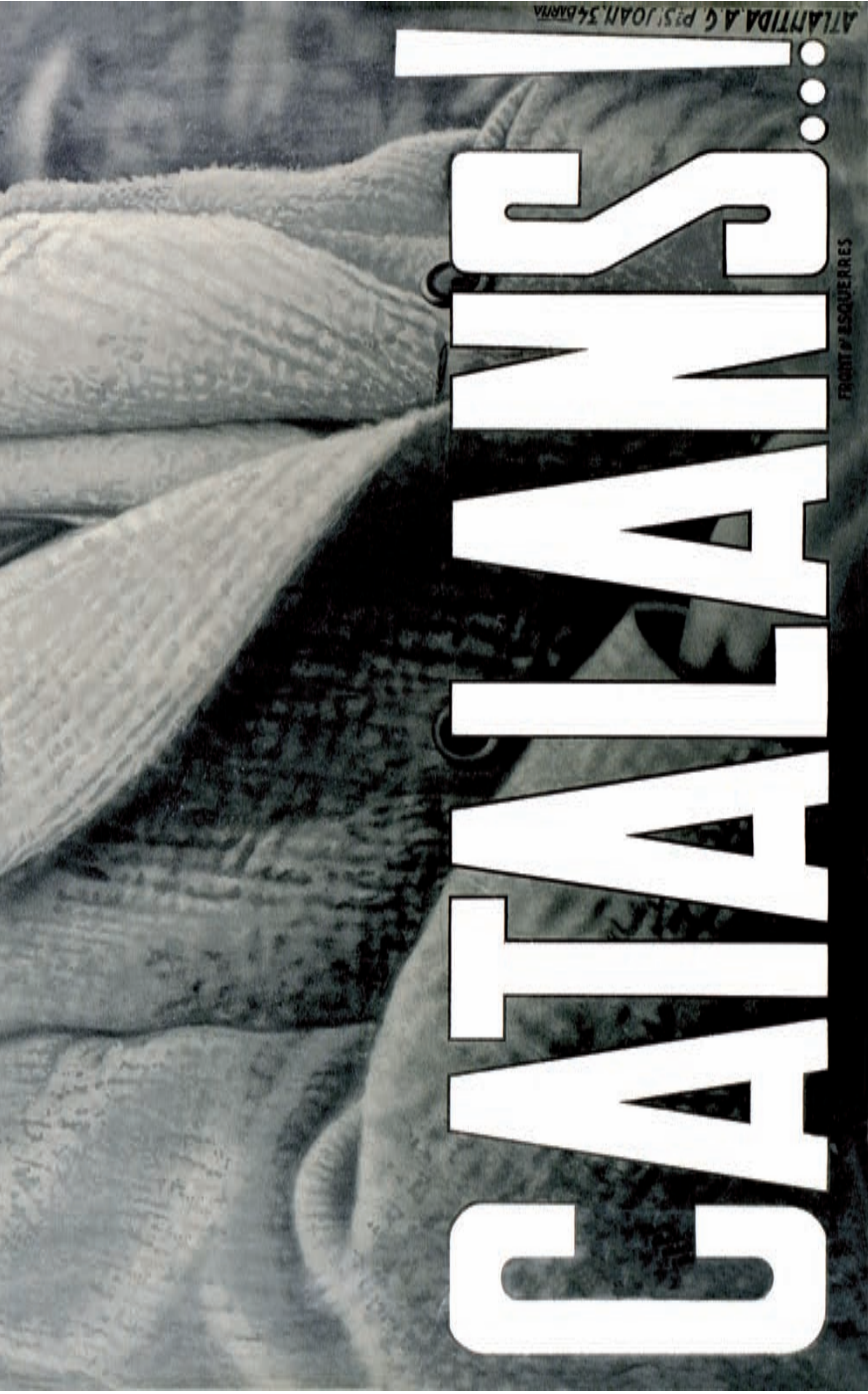
Oriol Junqueras
President
d'Esquerra Republicana
de Catalunya

16 FEBRUER

1958

→ **Cartell del Front d'Esquerres** per a les eleccions legislatives del 16 de febrer de 1936. Catalunya afrontava aquelles eleccions amb l'Estatut d'Autonomia suspès i amb el president Lluís Companys, tot el Govern de la Generalitat i 30.000 presos polítics més tancats a la presó, arran dels fets d'octubre de 1934. En aquest context, el Front d'Esquerres es presenta a les eleccions amb la imatge del president Francesc Macià, referent de la dignitat nacional, i amb el crit de «Catalans!».

Fotografia de Gabriel Casas, presa en un miting de 1933.
Mida original: 139,4x98 cm (imprès en dues peces de 98 x 69,7 cm)

QÜESTIONARI

COM FAREM LA REPÚBLICA CATALANA?

AMB UNA MAJORIA SOCIAL CADA COP MÉS ÀMPLIA, LA INDEPENDÈNCIA SEMBLA MÉS A PROP QUE MAI. MEMBRES DESTACATS DE LA SOCIETAT CIVIL REFLEXIONEN SOBRE EL CAMÍ PER ARRIBAR-HI I COM HAURIA DE SER EL NOU ESTAT

CARME FORCADELL

Presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana

Quina ha estat la clau que ha permès els darrers països independitzats aconseguir l'alliberament nacional?

Cada país té el seu propi procés, que ha estat condicionat per les situacions històriques, socials i polítiques de cada territori. És difícil, doncs, establir un element comú per a tots els processos. Però crec que els elements imprescindibles són una majoria social àmplia que vulgui la independència i un govern valent disposat a tirar endavant el procés d'emancipació.

Quins elements necessita el nostre país per assolir la independència?

Al nostre país una part important de la població ja es mostra partidària de l'estat propi, segons diuen les últimes enquestes. Ara el que cal és, en primer lloc, consolidar aquesta majoria social i ampliar-la amb les persones que poden arribar a compartir l'objectiu de la independència. L'Assemblea Nacional Catalana ja treballa en aquesta direcció. Però aquesta feina no s'ha de fer només des de la societat civil. Necessitem també que el Govern sumi esforços per ampliar la majoria social i que sigui valent per tirar endavant aquest procés, i una majoria al Parlament per proclamar la independència.

Com t'imagines la República Catalana?

Tot i que possiblement els inicis no serien fàcils, considero que amb la capacitat que tindriem per gestionar els nostres propis recursos podríem gaudir d'una societat més pròspera, justa i solidària, millorant considerablement la qualitat de vida de la ciutania del nostre país. A més, la consecució de la independència suposaria una alegria molt gran perquè seria la culminació d'un somni perseguit per moltes generacions de catalans i catalanes al llarg de la història.

MURIEL CASALS

Presidenta d'Òmnium Cultural

Quina ha estat la clau que ha permès els darrers països independitzats aconseguir l'alliberament nacional?

El progrés de la història fa que els ciutadans europeus estiguem convençuts que avui les fronteres ja no depenen de casaments, herències o disputes entre membres de famílies reials ni tampoc d'allò que encara era pitjor: la força militar que feia que qui guanyava la guerra eixamplava el seu territori. Ara les fronteres es

dibuixen d'acord amb la voluntat dels pobles. Amb intel·ligència i en pau —a més, les fronteres es travessen sense traves.

Quins elements necessita el nostre país per assolir la independència?

Que una enorme majoria de catalans ho vulguem; ja som molts però encara hem de ser més. Hem fet un pas molt important que és explicitar-ho clarament i rotunda. Fins fa ben poc ens costava. Ara cal que la nostra voluntat ferma sigui coneguda, i reconeguda, internacionalment. Per sort les coses es mouen a Europa i davant la decisió d'un poble, els polítics democràtics troben sempre la fórmula necessària.

Com t'imagines la República Catalana?

Com una societat rica, neta, culta, desvetllada i feliç. És a dir amb un sistema fiscal que asseguri una distribució equitativa de la riquesa; amb un sistema escolar que ens obri al coneixement de la cultura, la nostra i les altres; un país que gaudeix de la presència de ciutadans d'orígens diversos, políglotes que compartim una llengua comuna. Uns ciutadans que serem feliços de viure l'aventura de construir una pàtria i que ho farem a partir de memòries diferents. Ens uneix la voluntat d'un futur compartit. Serem una mostra que a la riba de la Mediterrània la seriositat i l'alegria són compatibles.

JOAN MANUEL TRESSERRAS

Professor de Ciències de la Comunicació a la UAB

Quina ha estat la clau que ha permès els darrers països independitzats aconseguir l'alliberament nacional?

La majoria de països independitzats les últimes dècades han comptat amb factors exteriors que han afavorit el procés d'alliberament nacional. Per posar un parell d'exemples, podem citar la caiguda de la URSS o el conflicte dels Balcans. Hi ha hagut pocs casos en què la independència hagi arribat a través d'acords democràtics, com els casos de Txèquia i Eslovàquia. El nostre cas és diferent i requereix

una àmplia majoria social.

Quins elements necessita el nostre país per assolir la independència?

En primer lloc, es necessita una àmplia majoria social que es tradueixi en unes eleccions de caràcter plebiscitari d'on sortís un Parlament amb majoria independentista. La primera missió del nou Govern seria elaborar i presentar al Parlament una proposta de declaració d'independència. Arribats a aquest punt, es podrien seguir dos camins: el primer consistiria en convocar un referèndum per ratificar la decisió del Parlament; la segona via és que el Govern obri un procés constituent, presenti una proposta de Constitució al Parlament i convoqui un

referèndum per ratificar aquesta Constitució, de la qual el primer article seria la proclamació de la independència.

Com t'imagines la República Catalana?

Un cop assolida la independència, caldria un ràpid procés de construcció d'una República inspirat en els valors republicans en la seva versió més avançada: defensa de les llibertats individuals, defensa de la justícia social, garantir el dret al progrés personal i la igualtat d'oportunitats, etc. La nova República ha d'evidenciar que el procés de construcció de l'estat es fa a través de la força del sectors populars i no de les elits.

GEMMA CALVET

Advocada i analista política

Quina ha estat la clau que ha permès els darrers països independitzats aconseguir l'alliberament nacional?

Cada procés d'autodeterminació té raons pròpies i dinàmiques molt ubicades en els contextos i les característiques de la pròpia realitat cultural, històrica i la seva evolució identitària. Ara bé, la qüestió principal que s'ha de donar suma dos factors: una força social majoritària i un escenari polític que ho faci possible. Sigui per raons pròpies o per pressió/interacció internacional.

Quins elements necessita el nostre país per assolir la independència?

Es podria resumir en un element únic: aconseguir una majoria democràtica. I aquesta no és possible sense vida comunitària de baix a dalt. Del territori i la gent a la política representativa. Si alguna conquesta té Europa des de la Il·lustració, és la capacitat d'haver consolidat una idea de democràcia formal i de governança democràtica que malgrat la globalització i moltes contradiccions, encara es manté i és mirall per a d'altres realitats polítiques internacionals. La superació de conflictes armats vinculats a conquestes identitàries, com el nord-irlandès, i ara el basc, estan posant de manifest aquesta certesa

de la via democràtica. I per tant, l'autodeterminació només podrà venir d'assolir majories democràtiques suficients.

Com t'imagines la República Catalana?

Un nou estat a Europa amb un funcionament polític republicà que passi per quatre eixos: màxima transparència democràtica i prioritat en la justícia social, un sistema democràtic plural que fomenti la igualtat de representació persona/vot, un foment clar de l'economia productiva del país amb inversions en autonomia energètica i alimentària incorporant indicadors de l'«economia del bé comú», i un model de país que superi el concepte de centralitat i aposti per una recuperació i reconeixement dels valors del món rural. Per això el municipalisme és vital.

JAUME LÓPEZ

Polítològ. Expresident de la PDD i l'ACP

Quina ha estat la clau que ha permès els darrers països independitzats aconseguir l'alliberament nacional?

L'esfondrament d'un sistema econòmic —l'economia planificada d'inspiració comunista— i sobretot la resposta negativa i antidemocràtica a les demandes de més reconeixement que plantejaven aquests països als estats als que pertanyien. Tot i que en el cas de Catalunya no vivim sota una dictadura, no em costa veure els paral·lelismes: l'estat espanyol és una democràcia de baixa qualitat que nega

les aspiracions nacionals catalanes dins de l'estat. A més, la crisi econòmica actual, si bé no representa l'esfondrament del capitalisme, sí planteja l'esgotament d'un tipus de model econòmic que no forma part de l'esperit emprenedor català.

Quins elements necessita el nostre país per assolir la independència?

En primer lloc, una majoria social àmplia, clarament a favor, conscient dels costos que caldrà assumir en primer terme per un bé major. Uns líders polítics conscients de la seva responsabilitat històrica —possiblement aquest sigui el primer cop a la història en el que la independència és possible—. I un bon «maridatge» entre aquests líders i

la societat que generi confiança, il·lusió, i molta tenacitat. Amb aquest arsenal ja construirem la resta d'elements essencials per l'èxit.

Com t'imagines la República Catalana?

Com un petit gran estat, conegut arreu del món pels valors que el sustenten i practiquen els seus ciutadans, com s'haurà posat de manifest en el seu procés cap a la independència. Benestar, llibertat, qualitat democràtica, integració cultural, civisme, respecte a la natura i compromís amb el futur del planeta en termes mediam-bientals, socials i polítics.

9 D'OCTUBRE | **DIADA NACIONAL DEL PAÍS VALENCIÀ** | **MANIFESTACIÓ A VALÈNCIA**
18H. PLAÇA SANT AGUSTÍ

ENTREVISTA MARTA ROVIRA

**LA INDEPENDÈNCIA NO ENS
LA REGALARÀ NINGÚ, L'HEM DE
PRENDRE, ENS L'HEM DE GUANYAR.
I LA SOBIRANIA FISCAL ÉS EL PRIMER
PAS EN AQUESTA DIRECCIÓ
CAP A LA REPÚBLICA CATALANA**

Disposar de la caixa i de la clau de la caixa. Això és el que va votar el Parlament de Catalunya.

El 25 de juliol el Parlament de Catalunya va fer història. Perquè per primera vegada es va pronunciar per una àmplia majoria per la independència fiscal d'aquest país. Tot i així, per als homes i dones d'Esquerra Republicana això ens sembla poc, només un primer pas per bé que significatiu. I és legítim perquè fa vint anys que reclamem que el Parlament de Catalunya proclamés que els catalans tenen dret a decidir sobre els seus impostos. I també és legítim que ens sembli poc perquè el nostre anhel és una República Catalana plena.

Aquest mandat a favor de la sobirania fiscal del Parlament com s'ha d'implementar?

La decisió té un caràcter històric. I ara el que toca fer és implentar-lo, sobretot per part d'aquells que tenen responsabilitats de Govern.

Un cop hem aconseguit aquest pronunciament del Parlament s'ha d'anar per feina. Per això exigim al president Mas que assumeixi el mandat del Parlament i posi la primera pedra de la hisenda general de la República Catalana.

El Govern de Mas insisteix a parlar de pacte Fiscal.

La situació del país és molt greu i no estem per perdre més el temps. Les solucions que està plantejant el president Mas per sortir de la crisi comporten més dependència de l'estat espanyol. El fons de liquiditat autonòmica significa sotmetre's als dictats del govern de Rajoy, del PP, i implica rematar l'escassa autonomia fiscal que ja teníem, tota vegada que comporta

una intervenció política en tota regla als pressupostos de la Generalitat. L'alternativa és construir des d'ara mateix la hisenda general de Catalunya, no pas posar-se en mans d'aquells que ens condemnen a la crisi i a la submissió política i econòmica.

Aleshores quin sentit té anar a negociar a Madrid el mandat del Parlament?

Anar a negociar la hisenda pròpia a Madrid és un camí equivocat, és un camí amb el pas barrat. Ja sabem, per experiència, com acabarà. I ni que tot plegat anés acompanyat de bones paraules i promeses, sabem que l'estat espanyol incompleix sistemàticament tots els pactes. El govern espanyol ni assumirà ni respectarà la voluntat expressada pel Parlament. Ara bé, sí esperem que el president Mas assumeixi el mandat del Parlament i treballi des de ja mateix la via per recaptar i gestionar tots els impostos com a primer pas cap a la secessió.

El Govern planteja com una possible opció convocar eleccions davant una negativa de Rajoy.

No és necessari convocar eleccions per posar en marxa una hisenda catalana. Ja disposa de majoria parlamentària. Unes eleccions per tornar a plantejar el mateix no tenen cap sentit, ni suposen cap avenç sinó perdre un temps preciós. Convocar eleccions només té sentit si són constituents, si s'emmarquen en un procés de transició cap a la independència, si es plantegen per formar un Govern que ha de tenir com a objectiu de la legislatura proclamar la independència, d'un Govern que ha de treballar des del primer minut per fer-la possible, cercant totes les complicitats internacionals i preparant el país amb estructures d'estat que ens permetin fer el pas definitiu que reclama i necessita la gent del nostre país. La independència no ens la regalarà ningú, l'hauré de prendre, ens l'hauré de guanyar.

«Convocar eleccions només té sentit si són constituents, per formar un Govern que treballi per proclamar la independència»

MARTA ROVIRA
Vic, 1977

Secretària general d'Esquerra Republicana. Anteriorment va ser vicesecretària general d'Acció Sectorial i Programes i secretària de Política Europea i Internacional. Llicenciada en Dret. Ha exercit d'advocada i ha estat professora de Dret Administratiu a l'Escola de Policia de Catalunya.

VOLS SER AMIC O AMIGA D'ESQUERRA REPUBLICANA?

Omple aquesta sol·licitud i fes-nos-la arribar a:
✉ Esquerra-Secretaria de Finances i Administració
Calàbria, 166 08015 Barcelona

Sol·licitud d'inscripció com a amic/amiga d'Esquerra Republicana de Catalunya

DADES PERSONALS Escriu amb lletra clara i majúscules

Nom i cognoms		DNI
Adreça		Data de naixement
Codi Postal	Població	
Telèfons	Correu electrònic	

En compliment del que disposa la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de dades de caràcter personal, quedo assabentat/da que les meves dades personals queden emmagatzemades en fitxers automatitzats titularitat d'Esquerra, i que per exercir els drets d'accés, rectificació i cancel·lació que em reconeix l'esmentada Llei, cal que dirigeixi un escrit a: Esquerra, Ref. Base de dades, carrer Calàbria, 16608015 Barcelona o a administracio@esquerra.org

SIGNATURA

RESERVAT PER A LA SECRETARIA DE FINANCES I ADMINISTRACIÓ	Data d'entrada	Número d'amic/amiga
---	----------------	---------------------

